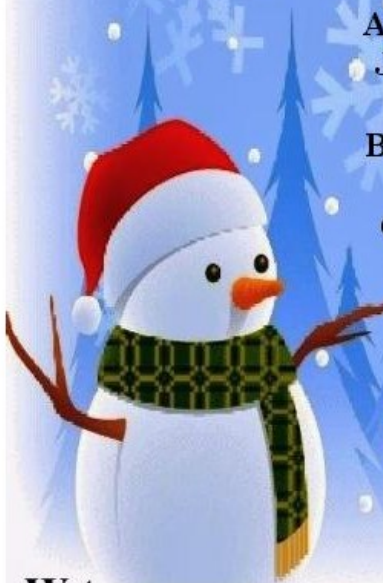

Przedszkole „Flisaczek”
ul. Galczyńskiego 49/51
87-100 Toruń
www.flisaczek.pl

„Flisaczkowy Niusik”

kwartalnik przedszkolny

Nr 7, grudzień 2015r.

Ach jak dobrze, przyszła zima!
Już śnieg pada i mróz trzyma
Jest też zdrowo i wesoło
Bo śmiech dzieci słychać wkoło

Gdy się ziemia śniegiem bieli
Wszystkim serca rozweseli
Już niedługo ciemna nocka
Mikołaja w drodze spotka

Przy obrusie śnieżnobiałym
W krąg usiądzie grono całe
Gdy kolęda płynie z serca

W tym numerze:

- ✓ **Co przed Nami!**
- ✓ **Wy pytacie, my odpowiadamy**
- ✓ **Mamo, Tato, poczytaj mi!**
- ✓ **Odkrywamy Świat - Niemcy**
- ✓ **Arteterapia**
- ✓ **Wady wymowy u dzieci w wieku przedszkolnym**
- ✓ **Złote myśli Pani Marianki**
- ✓ **Zagadkowo**

Zespół redakcyjny:

Dorota Magdziak Anna Żoła Monika Jakubowska Aleksandra Szopa

Kochani Czytelnicy !

Witamy Was, w kolejnym numerze przedszkolnej gazetki „Flisaczkowego Niusika”. Tym razem wydanie zimowe, w którym zamieściliśmy wiele ciekawych i fascynujących artykułów.

Zapraszamy do lektury

Co przed Nami ?

24.12.2015r.(czwartek)

Wigilia bezpośrednio poprzedza **Dzień Bożego Narodzenia**, stąd wzięła się jej nazwa. Łacińskie „vigiliare” znaczy tyle co „czuwać”, „oczekiwać”. Uroczysty przebieg tej okazji – z rodzinną wieczerzą i opłatkiem – charakterystyczny jest głównie dla Polski. Choć analogiczne tradycje odnajdziemy również na Litwie, w Czechach i na Słowacji. W krajach zachodnich bardziej celebryje się natomiast samo Boże Narodzenie. Do dnia dzisiejszego przechowało się mnóstwo wigilijnych zwyczajów, które jednak różnią się w zależności od regionu Polski. Uniwersalne zasady świętowania Wigilii dotyczą sposobu nakrywania do stołu, tradycyjnych dań oraz zachowania domowników. Wigilijny stół przykrywa się białym obrusem, pod którym zostaje umieszczone siano – symbol szopy, w której narodził się Jezus. Ponadto w każdym polskim domu przygotowuje się dodatkowe nakrycie dla niespodziewanego gościa. Przed kolacją domownicy wspólnie się modlą oraz łamią się opłatkiem, składając sobie nawzajem życzenia. Do stołu tradycyjnie zasiada się dopiero w momencie, gdy na niebie pojawi się pierwsza gwiazdka, symbolizująca gwiazdę betlejemską.

25.12.2015r. (piątek)

Boże Narodzenie - święto to upamiętnia narodziny Jezusa Chrystusa i stanowi jedno z najważniejszych wydarzeń roku liturgicznego. Boże Narodzenie poprzedza trzytygodniowy Adwent, a bezpośrednią jego zapowiedzią jest Wigilia. W Boże Narodzenie odbywają się msze święte, w czasie których kapłani mają na sobie białe szaty liturgiczne, symbolizujące radość i świąteczny nastrój. Powszechnie praktykowany jest zwyczaj wzajemnego odwiedzania się i wspólnego spędzania czasu przy suto zastawionym stole.

1.01.2016r. (środa)

Nowy Rok - Obchody Nowego Roku są ściśle związane z poprzedzającym go Sylwestrem, a więc ostatnim dniem starego roku.

W tym czasie organizowane są bale i przyjęcia, których centralnym punktem jest północ – jej nastanie wita się zgodnie z tradycją lampką szampana. Ważny element zabawy stanowi ponadto odpalanie fajerwerków. Zwyczaj ten wywodzi się z pierwotnych obrzędów wiążących się z noworocznym hałasowaniem, które miało na celu odpędzenie złych mocy, mogących zagrozić każdemu nowemu początkowi. Powszechnie praktykowanym zwyczajem noworocznym jest wzajemne składanie sobie życzeń, które mają zapewnić szczęście i powodzenie.

6.01.2016r. (środa)

Święto Trzech Króli, lub inaczej Uroczystość Objawienia Pańskiego. Genezy święta należy szukać w Ewangelii św. Mateusza w opowieści o trzech mędrcach ze Wschodu, którzy przybyli do Betlejem, aby złożyć nowo narodzonemu Jezusowi hołd i ofiarować dary: złoto, kadzidło i mirrę. Uroczystość Trzech Króli została ustanowiona na pamiątkę tego wydarzenia.

4.02.2016r.(czwartek)

Tłusty czwartek to okazja ruchoma związana z przebiegiem roku liturgicznego, a dokładnie – z datą Świąt Wielkanocnych. Jest to bowiem dzień rozpoczynający ostatni tydzień karnawału i jednocześnie zwiastujący nadejście Wielkiego Postu. Obecnie, podobnie jak w przeszłości, celebrowanie tradycji tłustego czwartku polega na delectowaniu się kalorycznymi przysmakami, przede wszystkim paczkami z lukrem lub z cukrem pudrem. Innym tradycyjnym smakołykiem tłustoczwartkowym jest chrust, zwany inaczej faworkami.

10.02.2016r. (środa)

Środa Popielcowa - Przesłanie Środy Popielcowej polega na przypomnieniu wiernym o konieczności pokuty i duchowego przygotowania się na świętowanie zmartwychwstania Chrystusa. W Środę Popielcową katolików obowiązuje post ścisły, a więc spożycie trzech posiłków, w tym jednego do sytości.

14.02.2016r. (niedziela)

Walentynki – stały się dniem miłosnych, czułych i słodkich, rytuałów, z których najważniejszy to wysyłanie lub wręczanie ozdobnych kartek. Niektórzy patrzą na Walentynki szerzej – jako na okazję do miłych gestów wobec wszystkich tych, których kochamy, a więc rodziców, dzieci, dziadków czy przyjaciół.

WY PYTACIE – MY ODPOWIADAMY

Jak umiejętnie motywować dziecko? Jak wypracować u dziecka motywację wewnętrzną?

Sztuka umiejętnej motywacji nie należy do łatwych aspektów wychowania dziecka. Konstruktywna krytyka, odpowiednio dawkowane pochwały pomagają w kształtowaniu wewnętrznej motywacji u dziecka - bardzo przydatnej w dorosłym życiu. Zastanów się nad osobowością swojego dziecka. Czy jest elastyczne, czy raczej trudno przystosowuje się do nowych sytuacji? Jak przeżywa sukcesy i porażki? Jak reaguje na rywalizację? Czy lubi nowe wyzwania? Od odpowiedzi na te pytania zależy sposób motywowania młodego człowieka do nowych działań.

To, jak mówisz do dziecka, jest niezwykle ważne i ma bardzo duży wpływ na rozwój dziecka. Warto zmienić swoje nastawienie i zrozumieć, że źródłem osiągnięć, kompetencji i szacunku dla samego siebie nie jest zewnętrzna lecz wewnętrzna motywacja dziecka. Rodzice spodziewają się, że dzieci automatycznie rozwiną w sobie wewnętrzną motywację do nauki, jako bezpośredni rezultat stosowania przez dorosłych kontroli zewnętrznej na przykład nagradzania czy chwalenia. Zadaj sobie pytania: jakie twoje dziecko ma słabe i mocne strony, zainteresowania i pasje? Jak szybko zapamiętuje nowe treści? Jak radzi sobie z ocenami nauczycieli? Jak reaguje na zasady i reguły? Czy unika tego co sprawia mu trudność? Czy umie się skupić na zadaniu? Czy szybko się nudzi? Czy dąży wytrwale do celu? Kiedy najchętniej się zabiera się do nauki, co mu w tym pomaga, co przeszkadza? Znając odpowiedzi na te pytania, zwróć uwagę na to, w jaki sposób komunikujesz się z dzieckiem. Jeśli chcesz mu pomóc, na pewno:

nie strasz - „Jeśli nie nauczysz się wiersza to dostaniesz złą ocenę i twoja nauczycielka na pewno będzie zła na ciebie, zobaczysz”

nie oceniaj i nie karz - „Ponieważ bazgrolisz w zeszytcie, nie pojedziesz w niedzielę na urodziny do Pauliny”

nie nagradzaj - „Dostaniesz rower na koniec roku, jeśli będziesz mieć świadectwo z czerwonym paskiem” (kiedy perspektywa otrzymania nagrody jest zbyt odległa, sama nagroda traci na wartości)

nie porównuj - „Kasia to dopiero się dobrze uczy, mógłbyś brać z niej przykład”

Rozwój dziecka: jakie znaczenie ma pochwała?

Pochwała jest słownym komunikatem, który wyraża pozytywną ocenę dziecka, dotyczy jego osiągnięć, zachowania, zalet. Wszystkie te komunikaty są używane zawsze w drugiej osobie liczby pojedynczej. Jeżeli często używasz pochwały, by zmotywować dziecko do czytania, liczenia, odrabiania zadań domowych, grzeczniejszego zachowania, wykonywania różnych aktywności, twoją intencją jest nagrodzić słownie zachowanie, które uważasz za słuszne. Dzieci nadmiernie chwalone szybko uczą się wybierać tylko te rzeczy, które ich zdaniem spodobają się rodzicom. Unikają więc robienia tego, co spotyka się z ich obojętnością. W konsekwencji częste stosowanie pochwał prowadzi do podważania wewnętrznej motywacji dziecka, co może owocować rezygnacją z różnych form działania. Ponadto, w dłuższej perspektywie, kiedy dziecko przyzwyczai się do różnych sposobów nagradzania, ich brak może być odbierany jako dezaprobata, a otrzymywanie wielu pochwał lub nagród może osłabić ich znaczenie. Często także pochwała może nie odpowiadać własnej samoocenie dziecka.

Ukrytą myślą w pochwałach jest subtelnie wyrażony krytycyzm, który niestety czasem jest zalecany jako skuteczny sposób motywowania dzieci. Na przykład:

„Aniu, uczysz się znacznie lepiej niż w pierwszym semestrze, ale nadal musisz poświęcić dużo uwagi nauce.”

„Bardzo ładnie się nauczyłeś tego wiersza. Byłabym jeszcze bardziej zadowolona, gdybyś nauczył się do sprawdzianu z matematyki tak jak prosiłam, ale naprawdę widać, że się starałeś.”

„Marku, bardzo dobrze, że dostałeś piątkę z matematyki, ale ta trójka z polskiego to chyba wymaga poprawy.”

Komunikat pozytywny ma lepszy wpływ na rozwój dziecka niż pochwała.

Polecamy lekturę: „Jak wychowywać bez porażek?” – Thomas Gordon

Mamo, Tato, przeczytaj mi!

„Bajka o wigilijnej gwiazdce”

Była sobie mała, wigilijna gwiazdka. Co roku w ten jedyny wieczór wychodziła na niebo i rozbłyskiwała, jak tylko potrafiła najpiękniej. Ale potem, przez dwanaście długich miesięcy musiała czekać, aż znowu przyjdzie wigilia Bożego Narodzenia. Mała gwiazdka wcale nie była z tego zadowolona.

- Dlaczego mogę pokazywać się ludziom tylko raz w roku? To naprawdę niesprawiedliwe! Tak bardzo chciałabym być kimś innym...

Pewnego razu, gdy stary, poczciwy księżyc rozgościł się na niebie, mała gwiazdka rozpoczęła swoje narzekania.

- Jaki ty jesteś szczęśliwy, że zawsze o zmierzchu zwiastujesz nadejście nocy!...

- chlupała. Sędziwy staruszek uśmiechał leciutko i pobłażliwie kiwał głową.

- Powiedz mi, w taki razie, kim chciałabyś być, moja mała przyjaciółko? – zapytał nagle. Gwiazdka wzruszyła ramionami. Nad tym nigdy się nie zastanawiała.

- Już wiem! – klasnęła w dłonie wigilijna gwiazdka – Chciałabym być śnieżynką! Pomyśl tylko, kochany księżycu, jakby to było wspaniale tańczyć w powietrzu, być leciutką niczym mgiełka, wirować na wietrze i lecieć hen, przed siebie, w daleki świat! Księżyc zastanowił się chwilę, a potem zwrócił się do gwiazdki: - Usiądź na moim błyszczącym rogu. Zaraz sama się przekonasz, czy gwiazdki śniegu są naprawdę szczęśliwe... I poszybowali w dół.

Rzeczywiście, spadające płatki śniegu wyglądały wspaniale! Pchane jakąś nieznaną siłą, odbijały się od siebie, wznosiły w górę, opadały, a w końcu spadały na ziemię i ..... już nie były pięknymi gwiazdkami. Przejeżdżające samochody rozpryskiwały na boki mokre grudy brudnego, czarnego śniegu. Jakiś przechodzień bnąc po kostki w szarej mazi, ze złością narzekał:

- Fe, jaka okropna kasza!

Wigilijna gwiazdka skrzywiła się z niesmakiem. Księżyc uśmiechnął się i zapytał: - Czy nadal pragniesz być śnieżynką?

- Nie! – gwałtownie zaprzeczyła gwiazdeczka – One wcale nie są szczęśliwe! Taki smutny los czeka każdą z nich. Już za nic w świecie nie chcę być płatkami śniegu! Chciałabym być na przykład... na przykład... Gwiazdka przymrużyła oczka i rozglądała się wokół, jakby czegoś szukała. Nagle jej wzrok padł na błyszczące w oddali fabryczne światelko. - Ojej! – krzyknęła – Księżycu, zobacz, tam jest coś ciekawego! Tak pięknie błyszczy! Polećmy tam na chwilę, proszę... Księżyc bez słów spełnił życzenie swojej przyjaciółki. Wkrótce przez małe okienko zaglądali do wnętrza fabryki. Człowiek w specjalnej masce, chroniącej jego oczy, spawał żelazną konstrukcję. Tysiące małych iskerek wytryskiwało spod rąk spawacza. - Ach... - rozmarzyła się wigilijna gwiazdka – Jakie piękne, małe gwiazdeczki! Chciałabym być jedną z nich...

Tymczasem kolorowe ogniki szybowwały w górę, początkowo splątane ze sobą, potem rozpryskiwały się na złociste drobinki, pokrzykiwały coś do siebie, migotały jeszcze przez chwilę i nagle.... znikwały.

- Nie, księżycu, już nic nie mów! Wcale nie chcę być jedną z tych gwiazdeczek!

- Tak też myślałem. – stwierdził spokojnie księżyc. I znowu poszybowali w górę.

- Właściwie, to sama dokładnie nie wiem, kim chciałabym być...

Właśnie przelatowali nad osiedlem domków jednorodzinnych. Mimo, że było już późno, okna wszystkich domów jaśniały w mroku jaskrawymi światłkami. Księżyc zbliżył się do jednego z okien tak, aby jego towarzyszka mogła zajrzeć do środka. Mała wigilijna gwiazdka aż buźkę otworzyła ze zdumienia. W kącie pokoju stało ogromne, zielone drzewko. Wśród jego gałęzi czerwieniły się czapeczki krasnoludków, błyszczały pękate bombki. Porozrzucana wata sprawiała wrażenie, że drzewko okryte jest śniegową kołderką. Ale to, co najbardziej urzekło naszą gwiazdkę, znajdowało się na samym jego wierzchołku. Była to duża, błyszcząca, złocista gwiazda. Pyszniła się swym blaskiem, spoglądając na wszystko i wszystkich z góry.

- Już wiem, już wiem! – zapiszczała wigilijna gwiazdka – Księżycu, już wiem, kim naprawdę chciałabym być! Och, gdybym mogła być tą piękną, błyszcząca ozdobą na szczycie choinki! Każdy mógłby mnie oglądać i podziwiać. Jakże byłabym wtedy szczęśliwa...

Ledwie powiedziała te słowa, do pokoju wbiegła gromadka dzieci. Dwie dziewczynki z jasnymi lokami rozrzuconymi na ramiona podskakiwały wesoło, starszy od nich chłopiec z bujną, kruczą czupryną starał się je wyprzedzić, a na samym końcu dreptał ledwie jeszcze trzymający się na nogach berbec. Popychając się nawzajem i śmiejąc podbiegły w stronę okna. Księżyc i gwiazdka gwałtownie unieśli się w górę.

- Mamo, tato! – usłyszeli nagle cieniutki głosik jednej z dziewczynek – Już jest! Nareszcie jest! Wigilijna gwiazdka świeci, pora zaczynać!

Dzieci z radością wskazywały na migoczącą na niebie gwiazdeczkę, podskakiwały z uciechy i przekomarzały, kto pierwszy ją zauważył. Do pokoju weszła kobieta, fartuchem ocierała mokre ręce. Na choince rozbłysły różnokolorowe lampki. Kobieta zerknęła przez okno.

- Rzeczywiście. – uśmiechnęła się – To wigilijna gwiazdka. Siadamy do stołu!

Księżyc i wigilijna gwiazdka długo jeszcze wpatrywali się w okno. Widzieli, jak matka i ojciec dzielą się ze swymi dziećmi opłatkiem jak składają sobie życzenia, wyciągają spod choinki prezenty.

- Wiesz, księżycu... - szepnęła w końcu gwiazdka – Zmieniłam zdanie. Już nie chcę być kimś innym. Pragnę być wigilijną gwiazdką, która zwiastuje ludziom radosną nowinę. Mój czas już się kończy, ale za rok pojawię się znowu...

Pocziwy księżyc nic nie powiedział, tylko z uśmiechem pokiwał swoją starą, sędziwą głową.

Elżbieta Janikowska

ODKRYWAMY ŚWIAT - NIEMCY

 Niemcy - Czy wiesz, że...?

Są drugim największym konsumentem piwa na świecie

Jest tam najwięcej na świecie fanklubów piłki nożnej

Mają aż 1000 rodzajów kiełbasy

Pierwsza drukowana książka była w języku niemieckim

 Müller to najbardziej popularne nazwisko w Niemczech

 Niemcy

ciekawostki

Z Niemiec wywodzi się zwyczaj strojenia choinki.
Ponad 20 mln mieszkańców Niemiec (ok. 25%) to emeryci i renciści.
Około 15,3 mln mieszkańców Niemiec (ok. 19%) to osoby niemieckiego pochodzenia, z których 7-8 mln posiada niemieckie obywatelstwo.
Szkoła *Eberhard-Klein-Schule* w Berlinie od roku 2004 nie ma żadnego ucznia, którego ojczystym językiem jest język niemiecki.

Informacje ogólne

- Język urzędowy- Niemiecki
- Stolica- Berlin
- Ustrój Polityczny- republika federalna
- Typ państwa- system kancelarski
- Głowa Państwa- Jens Bohrsen
- Powierzchnia- 357 114,22 km²
- Liczba ludności - 81 835 000
- Waluta- Euro

NIEMIECKIE MARKI SAMOCHODÓW

-Audi

- BMW

-Mercedes

Opel

-Porsche

- Volkswagen

Lebkuchen, niemieckie pierniczki

100 g mielonych orzechów np. laskowych lub włoskich

75 g kandyzowanej skórki pomarańczowej, mielonej

75 g brązowego cukru

225 g masła, temp. pokojowa

5 łyżek miodu

2 jajka, temp. pokojowa

2 łyżeczki ekstraktu z wanilii

175 g migdałów, mielonych

175 g mąki

2 łyżeczki cynamonu

1 łyżeczka przyprawy do piernika

1/2 łyżeczki czarnego pieprzu, mielonego

sok oraz starta skórka z jednej cytryny

SKŁADNIKI NA LUKIER:

200 g cukru pudru

4 łyżki soku z cytryny

4 łyżki gorącej wody

Przygotowanie:

ILOŚĆ: ok. 40 sztuk

W dużej misce miksujemy masło z cukrem oraz miodem na gładką i kremową masę. Następnie dodajemy jajka oraz wanilię, ponownie miksujemy. Dodajemy przesianą mąkę, mielone migdały, orzechy, kandyzowaną skórkę, cynamon, przyprawę do piernika oraz sok i skórkę z cytryny, szybko łączymy mikserem. Wkładamy do lodówki na całą noc. Z ciasta formujemy kuleczki o wielkości orzecha włoskiego (ciasto jest dosyć lepkie i warto dłonie posypywać mąką) . Przekładamy na blaszkę wyłożoną papierem do pieczenia w dosyć dużych odstępach. Kuleczki spłaszczamy dłonią. Wkładamy do piekarnika rozgrzanego do 160 °C i pieczemy przez 15-20 min, w zależności od grubości. Pierniczki powinny być na wierzchu zarumienione. Upieczone przekładamy na kratkę i jeszcze lekko ciepłe polewamy lukrem. Zostawiamy do zastygnięcia. Najlepiej smakują po paru dniach. Smacznego.

ARTETERAPIA

Mikołaje

Witajcie Mali i Wiewelcy Flisaczkowi Artyści. W tym numerze przygotowaliśmy dla Was kolejne twórcze wyzwanie.

Potrzebne będą:

- rolka po papierze toaletowym
- czerwona i biała kartka
- kawałek sznurka
- klej, nożyczki, czarny flamaster

Krok 1

Do rolki po papierze toaletowym przyklejamy czerwoną kartkę i zginamy brzegi tubki do środka.

Krok 2

Następnie zginamy dolne brzegi tubki w przeciwną stronę, tak jak na rysunku.

Krok 3

U góry naszego Mikołaja przyklejamy kawałek sznureczka,
a z przodu biały trójkąt na twarz i brodę

Krok 4

Za pomocą czarnego flamastra dorysowujemy brakujące elementy...

...I GOTOWE ☺ Możesz powiesić je na choinkę, zrobić z nich ozdobną girlandę, a może podarować bliskiej osobie?!

Wady wymowy u dzieci w wieku przedszkolnym

Prawidłowy rozwój mowy dziecka wpływa na globalny rozwój jego osobowości. Dziecko poznaje otaczający świat dzięki rozumieniu mowy, a umiejętność mówienia pozwala mu wyrazić swoje spostrzeżenia, uczucia, pragnienia. Rozwój mowy dziecka przyspieszają częste kontakty słowne z otoczeniem. Zaniedbania w tym względzie mogą spowodować opóźnienie mowy u dziecka lub jej zaburzenia. Optymalne warunki dla prawidłowego rozwoju mowy rodzice mogą zapewnić dziecku już od momentu jego narodzin. Są bowiem osobami przebywającymi z dzieckiem najdłużej, mają więc największe możliwości wpływania na jego rozwój. Są też pierwszym i najważniejszym wzorem, który dziecko będzie próbowało naśladować.

Wady wymowy

O wadach wymowy mówimy wtedy, gdy odbiega ona od normy fonetycznej ogólnie przyjętej w danym języku. Wady te obejmują szeroką gamę odchyżeń od normy, poczynając od drobnych nieprawidłowości w realizacji poszczególnych głosek, aż po ciężkie wady, które utrudniają kontakt z otoczeniem i powodują złe przystosowanie jednostki do życia społecznego. Do wad nie zaliczamy cech wymowy dziecięcej, które są normalnym przejawem jej niedojrzałości. Istnieją jednak pewne odchylenia uchwytnie już w okresie rozwoju mowy. Do najczęściej występujących zaburzeń zaliczamy:

Opóźniony rozwój mowy- występuje wówczas gdy proces kształtowania się mowy jest opóźniony i przebiega niezgodnie z normą, która jest przewidziana dla danej grupy wiekowej.

Dyslalia to nieprawidłowość w wymawianiu jednej głoski, wielu głosek, a nawet wszystkich lub niemal wszystkich głosek od razu (bełkot). W tym ostatnim przypadku zachowane są rytm i melodia, sama mowa jest jednak zatarta, mało zrozumiała lub zupełnie niezrozumiała. W obrębie dyslalii wyróżniamy:

Sygmacyzm- nieprawidłowa realizacja głosek s, z, c, dz ; sz, ż, cz, dż; ś, ź, ć, dź

Rotacyzm - nieprawidłowa realizacja głoski r

Kappacyzm- nieprawidłową wymowę głoski k; k'

Gammacyzm- nieprawidłową wymowę głoski g; g'

Lambdacyzm- nieprawidłową wymowę głoski l;l'

Bezdzwięczność – bezdzwięczna realizacja głosek dźwięcznych

Nosowanie- nieprawidłowa realizacja głosek pod względem rezonansowości

Ewa Małachowska - neurologopeda

ZŁOTE MYŚLI PANI MARIANKI

Zawsze uśmiechnięta, serdeczna i pozytywnie nastawiona do świata. Kucharka klasy mistrzowskiej z zawodu i zamiłowania. Uwielbia ryby w każdej postaci, nie przepada za to za spaghetti bolognese. Swoją pasją zaraziła córkę Anię, z którą ramię w ramię „działają” w rodzinnym domu nie tylko podczas przygotowań świątecznych. Swoimi przepisami i pomocnymi radami uratowała nie jeden z weekendowych obiadów serwowanych przez przedszkolne nauczycielki. Prywatnie żona kochającego męża Zbyszka, mama dorosłych już Ani i Filipa, ukochana „pani” kotki Zuzy. Amatorka wiosennych prac w ogródku, pływania, wypraw rowerowych i co sezonowej jazdy na nartach.

Dziś rozmawiam z panią Marianną Pietrzak - flisaczkowym Masterchefem!

ZŁOTE MYŚLI

Znak zodiaku: Koziorożec

Ulubione:

-pora roku: bezapelacyjnie lato

-piosenka: „Kocham Cię a kochanie moje” Mannamu

-danie, które mógłby przygotować dla Pani Gordon Ramsey:

tatar z łososia i kieszonki z karkówki faszerowane grzybami leśnymi

-program TV:

(z uśmiechem) Oczywiście „Gotuj z Okrasą”! A mówiąc poważnie-lubię oglądać serwisy informacyjne np. „Wydarzenia” na Polsacie.

Jak długo pracuje Pani na pokładzie „Flisaczka”?

W przedszkolu pracuję od 10 lat, wcześniej pracowałam w kuchni szpitala dziecięcego-od momentu skończenia gastronomicznej szkoły średniej, cały czas pracuję w zawodzie-bardzo lubię to co robię!

Za co odpowiedzialna jest Pani w przedszkolnej kuchni?

(Z uśmiechem) Za wszystko! Oprócz codziennego zadowalania podniebień 3,4,5 i 6-latków, staramy się sprostać oczekiwaniom Ich Rodziców - gotować zdrowo i smacznie, lekko, tradycyjnie ale i z nutką fantazji! Pamiętać musimy o każdym niejadku, czy przedszkolaku z przypisaną dietą. Co tydzień staramy się też włączyć w menu makaron-w końcu zależy nam na naszej pracy (A kto z naszej załogi lubi pasty? – Wiadomo-Dyrekcja!). Każdy dzień to kolejne wyzwanie - następna runda w kuchni „Masterchefa”!

Najbardziej pracochłonny przedszkolny obiad to: Najwięcej wysiłku kosztują nas: zupa jarzynowa ze świeżymi, sezonowymi warzywami oraz gołąbki w sosie pomidorowym-obieranie, krojenie, tarcie, mielenie, przyprawianie, owijanie i duszenie zaczynamy zaraz po wydaniu śniadania. Jest się po co starać-talerze z przedszkolnych sal najczęściej wracają puste!

Najszybszy obiad we Flisaczku to: „Raz-dwa” zwykle udaje nam się upieścić zupę owocową i makaron z twarogiem-tak zwany obiad piątkowy, słodki i bardzo lubiany przez nasze dzieci.

Co najbardziej lubi Pani w swojej pracy? Uwielbiam gdy po wydaniu obiadu wyłączamy piec i wszystkie palniki-oczekujemy wtedy w napięciu na wieści od roznoszących obiady nauczycielek i pomocy. Kamień z serca i taki właśnie ulubiony moment w pracy przychodzi wraz z kolejnymi prośbami o dokładki! Śmiejemy się nieraz do łez z „odkryć” Pana Tadka, który zarządza m.in. marchewkami w schowku-czasami udaje mu się znaleźć warzywa w różnych, fikuśnych kształtach! Bardzo przyjemnie przygotowuje się nam również tradycyjną, flisaczkową Wigilię...

Jak robi się pomidorową we Flisaczku?

Żeby przygotować zupę pomidorową dla średnio 150 wygłodniałych przedszkolaków potrzebne są m.in. 2kg świeżych pomidorów, 1 litr koncentratu pomidorowego, 6 dużych marchewek, 2 kg ryżu, garnek sięgający mi do ud, jeszcze dłuższa łyżka do mieszania i nie mała porcja krzepy do rozdzielania porcji do przedszkolnych waz.

Jak zmieniła się kuchnia Flisaczka na przestrzeni czasu?

Na to pytanie najlepiej odpowiedziałaby pani Lodzia-pracuje tu najdłużej. Według mnie oprócz menu, które staramy się urozmaicać regularnie, zmienił się też sprzęt gastronomiczny na którym pracujemy. Kto jeszcze kilka lat temu pomyślałby, że przygotowując uwielbiane przez dzieci nuggetsy z kurczaka nie używamy ani grama tłuszczu-wszystko za sprawą naszej najnowszej zdobyczy; w pełni profesjonalnego pieca konwekcyjnego! W gruncie rzeczy niewiele zmian do flisaczkowej kuchni przyniosła nowa ustawa dotycząca żywności i żywienia, choć -przynajmniej- trzeba- wszystkie na początku byliśmy wystraszone!

Jakie diety uwzględnia kuchnia we Flisaczku?

Mamy różne doświadczenia z dietami-wśród naszych przedszkolaków są dzieci z dietą eliminacyjną (nie mogą jeść jaj, selera, orzechów czy spożywać laktozy czy glutenu), są też te nie jadające mięsa wieprzowego. Obecność takiego przedszkolaka na diecie zgłaszają nam co rano nauczycielki-tego dnia przygotowujemy dla niej/niego osobne menu. Dobry kucharz potrafi sobie poradzić i w takiej sytuacji!

W skali 1-10, jak bardzo lubi Pani gotować?

Odpowiedź będzie krótka: 11! ☺

ZAGADKOWO

Znajdź siedem różnic między jednym, a drugim obrazkiem

